

Naam:

Cora Weijzenfeld

Woonplaats:

Groningen

Geboortjaar:

1964

Beroep:

informatiespecialist

Weefervaring:

>25 jaar

Beste weefsters en wevers,

Ik ben jullie nieuwe hoofdredacteur. Sommige van jullie kennen mij al van lang geleden, toen ik les kreeg van Marijke Dekkers op de Vrije Academie in Vlaardingen. Anderen misschien van minder lang geleden, uit de tijd dat ik deel uit maakte van de oprichtingscommissie van WEEFNETWERK en lid was van de weefkring Den Haag. Wellicht herken je mij uit de promotiefilm over weven, die nog steeds op onze website te vinden is. Of was jij ook een van die enthousiaste weefsters die meedeed met het project waarbij kunstacademie studenten gekoppeld werden aan weefsters. Net als velen van jullie heb ik al een aardige geschiedenis als weefster en ik denk die goed te kunnen gebruiken in mijn functie als hoofdredacteur. Tevens hoop ik velen van jullie die ik nog niet ken, te leren kennen.

Uiteraard wil ik op deze plek Renée Campagne bedanken voor het werk dat zij als hoofdredacteur heeft verzet. Ik ben blij dat ze lid blijft van de redactie en zal dankbaar gebruik maken van haar kennis en ideeën. Ik ben benieuwd naar al de ervaring, plannen, weefsels en verhalen die jullie te vertellen hebben. Ik zal op deze plek dan ook telkens oproepen dit met ons te delen.

Voor dit nummer hebben we van een aantal leden een bijdrage mogen ontvangen. Het thema organische vormen is op allerlei manieren geïnterpreteerd. Sommigen hebben het vertaald naar mensen, anderen kozen voor de tegenhanger van geometrisch of strak, zoals de grilligheid van boomwortels of de rotsen in de bergen. Ieder heeft zo haar eigen beelden uitgewerkt in weefwerk. Geniet van de diversiteit!

Zonder iemand te kort te willen doen wil ik op deze plek toch een aantal vrouwen uit dit nummer bij name noemen: Erica de Ruyter wordt herdacht in een bijzondere Weven als Passie. Greet Oosterbroek wordt in de Schijnwerper gezet en in de nieuwe rubriek Op het Getouw vertellen Greetje van Erp en Anne de Weijer over hun samenwerkingsproject. Wat mij betreft is het gelukt een nummer over, voor en door weefsters te maken. De redactie gaat haar best doen het volgende nummer weer zo mooi te maken, doen jullie mee?

Cora Weijzenfeld
Hoofdredacteur

Inhoud

WEVEN ALS PASSIE

- 4 Rieneke van der Plicht-van Manen
- 14 Ter herinnering aan Erica de Ruyter
- 18 De schijnwerper op...Greet Oosterbroek

ORGANISCHE VORMEN

- 13 Een leven weergegeven in Tonicapán techniek
- 17 E-gasuri = afbinden van de moederdraad
- 21 Van Stokjes Weven naar Ruimtelijk Werk
- 23 Wandkleed Serra de Tramuntana

STOF TOT WEVEN

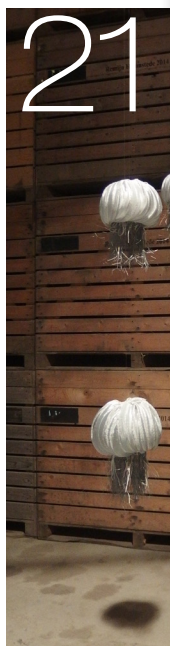
- 6 Runen of een takkenbos
- 28 Organische vormen weven

WEEFNETWERK

- 10, 34 Verenigingsnieuws
- 37 Weven voor Totempalen II

EN VERDER

- 8 Randi Stoltz en Louise Spångmurs
- 9 Samenwerking in de weefkring
- 22 Ontwerpgroep Weefdesign
- 24 Portfolio
- 30 Weven in het buitenland - Kien Jongen
- 33 Boeken
- 33 Column

Organische vormen weven

Door Renée Campagne

In de vorige WEVEN hadden we het over geometrische motieven, strakke, duidelijke vormen. Bij organische vormen komen geheel andere beelden naar voren. Denk eens aan de organen die in we in ons lichaam hebben zoals hart, longen, nieren, lever. Zachte, glooiende, functionele vormen en daar is de natuur ook vol mee. Kijk om je heen in tuin, park of bos. Bloemen met prachtige kelken, bladeren en boomschors, van iedere boomsoort weer anders, grillig gevormde takken, mooie stenen, vogels, vlinders en ga zo maar door. De inspiratie is om ons heen maar om dat te gaan weven wordt een ander verhaal. Met jacquard- en damastgetouwen en fijn materiaal is het goed te doen maar gaan we uit van twee of vier schachten dan wordt het wat meer werk. Handwerk. Dat duurt wat langer maar het is wel genieten! Kijk naar de gobelins waarvoor eeuwen geleden de kunstenaar zijn ontwerp schilderde, dat vervolgens door een aantal wevers, naast elkaar op de weefbank gezeten, draadje voor draadje ingelegd werd. Met de ontwerptekening onder het weefsel en de wol en zijde, precies in de goede kleuren geverfd, bij de hand. Afhankelijk van het formaat kon het resultaat enkele jaren op zich laten wachten. Er is nog steeds een groep weefsters die op deze manier, weliswaar alleen, hun vaak prachtige wandkleden produceren.

Legwerk weefsel, Dorpspleintje, Greetje van Dam

Weven zonder getouw

Voor een beginnende weefster is het verstandig om op een weefraam te beginnen.

Maak van stevige latten een vierkant raam en timmer kleine spijkertjes in twee tegenoverliggende zijden. Doe dit op een rechte lijn, één centimeter uit elkaar. Timmer een centimeter daaronder nog een rij spijkertjes en laat deze een halve centimeter verspringen. Zo heb je minder kans op het splijten van het hout. Sla de spijkertjes, met een kleine kop, ongeveer tot de helft in het hout. Met vissersgaren of sterke breikatoen de ketting strak opspannen, laat de draad steeds aan één kant van een spijkertje heen lopen, en om het volgende spijkertje terug. Je ontwerp kun je nu op je raam en onder je ketting vastzetten en het weven kan beginnen. Weef eerst een platte lat van ongeveer twee centimeter breedte in, één op, één neer. Als je deze lat op z'n kant in de ketting plaatst heb je een open sprong, waar je je eerste inslag makkelijk kunt inleggen. Bij terug gaan, eerst de lat plat leggen en de andere draden met steeklat, weefnaald of met de hand opnemen. Begin met een centimeter effen katoen, het baardje, te weven, dit wordt bij de afwerking naar de achterkant genaaid. Dan kan het schilderen met de draden beginnen. Verzamel het materiaal om je heen, zoek een handige houding en blijf steeds kritisch

kijken. Bij het weven op een weefraam heb je optimale vrijheid. Bepaalde vlakken eerst opbouwen, de inslagen met vormen mee laten lopen, dat lukt niet op een getouw waar je met een riet aanslaat. Het is de bedoeling dat de ketting volledig bedekt wordt, maar ook daar kun je creatief mee om gaan. Je hebt het materiaal voortdurend in je handen en krijgt daar dus gevoel voor; soepel, glad, harig, sterk, overtwist, mooi vullend, zo leer je materialen kennen. Het is een leuke en simpele manier om veel te leren. Ook kun je natuurlijke materialen in je weefsel verwerken. Kronkelende takjes, lange dennennaalden, grassen en andere mooie sprietten, kijk om je heen, er is zoveel te vinden. Je weefsel weer afsluiten met een baardje, van het raam halen en netjes afwerken.

Takken, raamweefsel

Weven met twee schachten

Op een getouw kun je met twee schachten al prima aan de slag. Je hoeft nu geen draden op te nemen, je getouw maakt de sprong. Eventueel kun je het riet eruit laten. Een nadeel is dat je maar een beperkte weefhoogte hebt. Doordat je opboomt heb je geen overzicht over je hele weefsel. Dit hoeft geen probleem te zijn als je je ontwerp goed volgt. Dit kun je tegen de onderkant van het weefsel aan spelden, of naaien. Zonder riet is dat geen probleem, met riet moet je een paar centimeter ruimte laten voor de rietlade. Houd wel voortdurend het ontwerp goed tegen de onderkant van de ketting aan. Als je natuurproducten inweeft moet je er rekening mee houden dat die vaak niet tegen opbomen kunnen.

HV techniek, Kwal, met ingelegde plastic strips

Moerman techniek, Schittering

Je kunt met twee schachten ook in de HV-techniek aan de gang. HV is de afkorting van 'Handarbetets Vänner' een weefschool in Stockholm, waar waarschijnlijk veel in deze techniek geweven werd. Doorgaans wordt deze techniek toegepast als inlegwerk in een gaasachtig weefsel in een eenvoudig binding. De figuratie inslag wordt in dezelfde sprong als de grondbinding ingelegd. Met deze extra inlegdraden kunnen vlakken, figuren of zelfs hele voorstellingen geweven worden. Die komen in het transparante weefsel het best tot hun recht als er licht doorheen valt (voor het raam dus). Het mooiste resultaat krijg je door voor de toegevoegde inslagen niet te dik inslagmateriaal te gebruiken. Het basisweefsel houdt dan, met en zonder de extra inslagen, ongeveer dezelfde dichtheid. Strakke vormen zijn makkelijk plaatselijk in te leggen, maar ook een landschap of een compositie van bladeren is goed te doen.

Weven met vier schachten

Heb je vier schachten tot je beschikking dan

biedt de Moerman techniek ongekeende mogelijkheden. Op een effenbinding ondergrond weef je, gebonden door een extra patroonketting, je patroon in. Dit gaat veel sneller dan in de traditionele legwerktechniek.

Globaal gezegd gaat het als volgt:

- Maak een ketting van bijvoorbeeld cottolin, acht draden per centimeter in de ondergrondkleur en scheer samen met iedere 2de draad, een draad naaigaren in dezelfde kleur mee.
- Inrijgen: schacht 1 cottolin, schacht 2 cottolin, schacht 3 naaigaren, schacht 1 cottolin, schacht 2 cottolin, schacht 4 naaigaren. Herhaal dit tot de draden op zijn.
- Weef eerst een centimeter effenbinding: schacht 1 en 3 heen en 2 en 4 terug.
- Dan kan het schilderen met draden gaan beginnen.

Schacht 1 en 3 grondbinding, schacht 3 patrooninslag plaatselijk inleggen.

Schacht 2 en 4 grondbinding, schacht 4 patrooninslag plaatselijk inleggen.

Door te experimenteren met verschillende garens ga je ontdekken hoe deze in dit weefsel uitkomen. Je kunt zo weven dat er geen ondergrond meer te zien is en met heel dun materiaal en overlappende vlakken suggereer je prachtige transparantie. Ook kunnen er inslagen los van de ondergrond worden geweven. Wil je daar meer dimensie inbrengen, dan kan het handig zijn om de patroonketting op een aparte boom te zetten.

Er is in deze techniek van alles te variëren. Als het gaat om organische vormen kun je je hiermee helemaal uitleven.

Denk ook eens na over het thema voor de Landelijke Weef Dag, zwart/wit, +? Durf je dit aan in deze techniek? Ga het eens proberen en toon het resultaat, ook als je nog niet helemaal tevreden bent. Anderen kunnen dan zien hoe het misschien nog beter zou kunnen.

Succes ermee!

Noot van de redactie

In het artikel over Annet van Til in WEVEN twee van dit jaar werd de term HV-techniek gebruikt voor het weefsel dat zij maakte, geïnspireerd op het lampje. Een aantal lezers vroeg ons wat deze techniek is. De algemene uitleg vindt u in bovenstaand artikel. Bij het HV-werkstuk van Annet zijn transparante scheringbanen, weinig draden per cm, afgewisseld met smalle gekleurde baantjes met dichte inrijg, veel draden per cm. Tussen het basisweefsel in effenbinding

en soms ook de gekleurde banen overlappend, zijn vlakjes met dunne gekleurde inslagdraadjes ingelegd.

Dit is de HV-techniek.

Met dank aan Hilda Ham van Weefgoed Winsum voor de toelichting.

Wie meer over deze techniek wil lezen kan het 4e nummer van WEVEN 2006 opzoeken.

Daarin staat een vogelgordijn in de HV-techniek in keperbinding beschreven door Anne Kok-Op 't Land.

